

දානියෙල්ගේ පොත - එකසිය අසූඅටවන සංඛ්‍යාව

රාගියා සිට පානියම් දක්වා: පුරාණ යුද්ධවල භාවිතාර්ථමය අනාවැකිමය වැදගත්කම අනාවරණය කිරීම

Jeff Pippenger
2024-04-18

රෙරපියාගේ සටන සහ පානියම්ගේ සටන යනු, කාල පරිච්ඡේද සහ සන්දර්භයන් වෙනස් වුවත්, පුරාතන යුද්ධයේ ඉතිහාසය සහ එය වටා පිහිටි ප්‍රදේශවල ඉතිහාසය තුළ දෙකම වැදගත්කමක් ඇති, එකිනෙකට වෙන්වූ ඓතිහාසික සිද්ධීන් දෙකකි. රෙරපියාගේ සටන ක්‍රි.පූ. 217 දී සිදු විය. පානියම්ගේ සටන ක්‍රි.පූ. 200 දී, සෙලෙව්සිඩ් රාජ්‍යය (උතුරේ රජු) සහ ටොලමිය රාජ්‍යය (දකුණේ රජු) අතර සිදු විය. දානියෙල්ගේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ එකොළොස්වන සිට පහළොස්වන පද දක්වා මෙම සටන් දෙක හඳුනාගනු ලැබේ. මෙම සටන් දෙක ක්‍රි.පූ. 167 දී ඇති වූ මක්කබිය කැරැල්ලට පෙර සිදු විය.

පානියම් යුද්ධය එහි සිදුවූ ආසන්න භූගෝලීය ලක්ෂණය වූ පානියම් කන්දේ නාමයෙන් එම නාමය ලැබීය. "පානියම්" යන නාමය එහි අර්ථය කළ දේවාලයක් නිබ්‍රි ග්‍රීක දෙවියෙකු වන ඇෆ්ගේ නාමයෙන් ව්‍යුත්පන්න වී ඇත. ඇෆ්ගේ නමස්කාරය සමඟ එහි නිබ්‍රි සම්බන්ධතාවය හේතුවෙන් එම ස්ථානය "පානියම්" ලෙස ප්‍රසිද්ධ විය. එම දේවාල සංකීර්ණය බොහෝ විට "ඇෆ්ගේ පූජාස්ථානය" ලෙස හඳුන්වනු ලැබුවේ, එය ඇෆ් දෙවියාට අර්පිත ආගමික භක්තිය හා නමස්කාරය පැවැත්වූ ස්ථානයක් වශයෙන් එහි භූමිකාව අවධාරණය කරමිනි. "නිම්ගේයම්" යන පදය පුරාණ ග්‍රීක සහ රෝමීය ආගමෙහි ජල නිම්ගාවන්ට අර්පිත ස්මාරකයක් හෝ පූජාස්ථානයක් අදහස් කරයි. පානියම්හි දේවාල සංකීර්ණයට ගුහාවක් සහ ස්වභාවික උල්පතක් ඇතුළත් වූ අතර, ඒවා නිම්ගාවන් වාසය කරන ස්ථාන ලෙස විශ්වාස කෙරුණු බැවින්, එය ඇතැම් අවස්ථාවල "පානියම්හි නිම්ගේයම්" ලෙසද හඳුන්වනු ලැබීය.

මහා හෙරොද්ගේ පුත්‍රයා වූ හෙරොද් පිලිප් විසින් එම නගරය නැවත ගොඩනඟා විස්තාර කරන ලද පසු, රෝම අධිරාජ්‍යයා වූ සීසර් ඔහුගේ භාෂණය හා හෙරොද් පිලිප් තමන්ගේ ගෞරවය පිණිස එය කයිසාරියා පිලිප්පි ලෙස හැඳින්වනු ලැබීය. දේවාල සංකීර්ණය මෙම නගරය තුළ නිබ්‍රි වැදගත් ආගමික මධ්‍යස්ථානයක් විය.

අගස්තුස් අධිරාජ්‍යයාගේ රාජ්‍ය කාලය තුළ, අගස්තුස්ගේ ගෞරවයට අනුව මන්දිරය නැවත කැප කරනු ලැබීය හෝ නැවත නම් කරනු ලැබීය. එය අධිරාජ්‍ය නමස්කාරයන් රෝම ආගමික ආචාර දේශීය ආගමික පරිසරය තුළ ඒකාබද්ධ කිරීමත් පිළිබිඹු කළේය. ඇෆ්ගේ මන්දිරය පිහිටා තිබූ කයිසාරියා ගිලිප්පි නම් පුරාතන නගරය අසල ප්‍රදේශය, සමහර අවස්ථාවල "නිරයේ දොරටු" හෝ "හේඩිස්ගේ දොරටු" ලෙස හැඳින්වුණි.

දානි යෙල් පොතේ එකොළොස් වන පරිච්ඡේදයේ දහසයවන සිට දහනවවන පද දක්වා බයි බල් අනාවැකි යේ සි වි වන රාජධානි යද එම පරිච්ඡේදයේ උතුරු රජු ද ලෙ

මක් කබි වරු න් , ඔවු න් ගේ කැරු ලේ ල සහ රෝමය සමඟ ඔවු න් ගේ සන් ධානය සදහන එකම වරක් හමු වන් නේ වි සි තු න් වන පදයේ ය; එහෙත් Hasmonean Dyna යනු වෙන් හැඳි න් වෙන එම වංශයේ ඉති හාසය ක්‍රි .පූ . 167 දී Modein හි ආරම් භ වී කු රු සි යේ කාලය දක් වා පැවති ණි . Hasmonean Dynasty හි අවසාන නි යෝජි නයෙ ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ ගේ කාලයේ සි ටි පරි සි වරු වූ හ. එබැව් න් , ක්‍රි .පූ . 1 කැරු ලේ ලෙන් ආරම් භ වී , යේ සු ස් වහන් සේ කු රු සි යේ ඇණ ගසනු ලැබූ හා වි සි දෙවන පදවල අවසානයට පැමි ණෙන, මක් කබි වරු න් වි සි න් නි රු පි 2

යු දෙව් ආගම් කත් වයේ ඉති භාසයට අදාළ ප්‍ර කාශනාන් මක රේ බාවක් ඇත.

ඔවුන්ගේ ඉතිභාසය දහසයවන වාක්‍යයේදී මාරුබිම් අවස්ථාවකට පැමිණෙයි; එහිදී රෝමය, පොම්පේගේ මාර්ගයෙන්, ප්‍රථම වරට යෙරුසලම ජයගන්නේය. ඒ අවස්ථාවේ යෙරුසලම මත එම විනාශය ගෙන එනු ලැබීමට ඔහුගේ ප්‍රධාන උද්යෝගය වූයේ හස්මෝනීය රාජවංශයේ පක්ෂ දෙකක් අතර පැවති විවාදයකි. එම කාලයේ සිට (ක්‍රි.පූ. 63) යුදා රෝමීය පාලනය යටතේ පැවතියේය. මක්කබ්වරුන්ගේ හස්මෝනීය රාජවංශය ප්‍රවාදමය වශයෙන් ආරම්භ වන්නේ ක්‍රි.පූ. 167 දී මෝදෙයිත් යුද්ධයෙන්ය; ඉන්පසු ක්‍රි.පූ. 63 දී එය රෝමයට යටත් කරනු ලැබීය. එම ඉතිභාසයේ ආරම්භයෙන් ඉක්මනින් පසු මක්කබ්වරු ක්‍රි.පූ. 161 සිට ක්‍රි.පූ. 158 දක්වා රෝමය සමඟ සන්ධානයක් ආරම්භ කර එයට ප්‍රවේශ වූහ. ඔවුන් ක්‍රි.පූ. 63 සිට කුරුසිය දක්වාත්, ක්‍රි.ව. 70 වර්ෂයේ යෙරුසලමේ අන්තිම විනාශය දක්වාත්, රෝමයට යටත්ව සිටියහ.

මක්කබ්වරුන්ගේ අනාවැකිමය පෙළපත අධර්මයට වැටුණු යුදෙව් ආගමගේ පෙළපත වන අතර, එබැවින් එය අධර්මයට වැටුණු ප්‍රොතෙස්තන්තවාදයේ පෙළපතට ආදර්ශවත් ලෙස සංකේතවත් කරයි. පානියුම් සටනෙන් පටන් ගෙන දහසයවන පදයේ ඉරිදා නීතිය දක්වා, ක්‍රි.පූ. 200, ක්‍රි.පූ. 167, ක්‍රි.පූ. 164 යන අනාවැකිමය සිද්ධීන් සහ ක්‍රි.පූ. 161 සිට ක්‍රි.පූ. 158 දක්වා වූ සන්ධානය, අධර්මයට වැටුණු ප්‍රොතෙස්තන්තවාදයේ ඉතිභාසයේ නැවත සිදුවනු ඇත. මෙම සලකුණු-ස්ථාන, ඉරිදා නීතියට පෙර, සත් දෙනාගෙන් වූ අටවන ජනාධිපතිගේ ඉතිභාසයේ සිදුවනු ඇත. ක්‍රි.පූ. 200, ක්‍රි.පූ. 167ට අදාළව රිපබ්ලිකන් අඟයේ බාහිර පෙළපත නියෝජනය කරන අතර, ක්‍රි.පූ. 167 අධර්මයට වැටුණු ප්‍රොතෙස්තන්ත අඟයේ අභ්‍යන්තර පෙළපත නියෝජනය කරයි.

මෙම මාර්ගසලකුණු මූලික වශයෙන් හස්මෝනීය රාජවංශයේ ඓතිහාසික රේඛාව තුළ සැඟවී ඇත; එහෙත් ඒවා දානියෙල් 11හි හතළිස්වන පදයේ සැඟවුණු ඉතිභාසයේ කොටසක් වෙයි. එය “අවසාන දිනවලට අදාළ දානියෙල්ගේ අනාවැකියේ ඒ කොටස”ට අයත් රේඛාවකි.

යුදෙව් ආගම මක්කබ්වරුන්ගේ කැරැල්ල සිහිපත් කරමින් හනුක්කා උත්සවය සමරන බව මක්කබ්වරුන් ධර්මිෂ්ඨයන් ලෙස නිර්වචනය නොකරයි. කැරැල්ල හේතුකොටගෙන අවුරුදු හැත්තැක වහල්කමෙන් පසු නැවත ගොඩනඟන ලද දේවමාළිගාවට ෂෙකීනා මහිමය කිසිදා ආපසු නොපැමිණියේය. අවසාන අනාවැකිමය පණිවිඩය මක්කබ්වරුන්ට පෙර ආසන්න වශයෙන් ශතවර්ෂ දෙකකට පෙර මලාකී මාර්ගයෙන් පැමිණියේය. මක්කබ්වරුන්ගේ ඉතිභාසය අනුව, ඔවුහු තම දේශපාලන නායකයන්ටම උන්නම පූජකයා ලෙසද ක්‍රියා කිරීමට ඉඩ දුන්හ; එය මිසරයේ ටොලමී උත්සාහ කළ පව්ම වූ අතර, උස්සියා රජුද උත්සාහ කළ පව්ම විය. සම්ප්‍රදාය අනුව, ටොලමීගේ එම අපවිත්‍ර ක්‍රියාව වැළැක්වීමට දෙවියන් වහන්සේ මැදිහත් වූහ; තවද, උස්සියා රජු පූජකයාගේද රජුගේද කාර්යය ඉටු කිරීමට උත්සාහ කළ විට, දෙවියන් වහන්සේ මැදිහත් වූ බව දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය සෘජුවම දක්වයි. ඔවුන්ගේ රාජවංශයේ අවසාන ඵලය වූයේ පරිසිවරුන්ය. නූතන යුදෙව් ආගමේ යුදෙව්වන් ඒ පිළිබඳව ඓතිහාසික ගෞරවයක් දරන නමුත්, මක්කබ්වරුන් ධර්මිෂ්ඨකමේ සංකේතයක් වූහැයි නිගමනය කිරීමට කිසිදු හේතුවක් නැත.

ප්‍රේෂණයක් තත් ප්‍රතිසංස්කරණයක් කර ගත් කාලයේ ආරම්භ වූ අතර, එය ක්‍රමයෙන් ඉදිරියට යාමට ධනය වූ සංවර්ධනයක් විය. එය නව සම්ප්‍රදායක් නොවීය, මක් නිසාද යත් සුද්ධ වහන්සේ ත් උන් වහන්සේගේ ගෝලයෝත් ප්‍රේෂණයක් වරු වූ අනෙක් ප්‍රතිසංස්කරණවාදීන් අවදි කරනු ලැබූ ඉතිහාසයේ අන්ධකාරය තුළ අවදි වී මක් විය. එම ක්‍රමයේ මොත් නත ප්‍රතිසංස්කරණයේ උච්චාවච්චයක් වූයේ මිච්චන්තරයා පාරයයි. දෙවියන් වහන්සේට මුල් කාලීන ප්‍රතිසංස්කරණවාදීන් බවට පත්වූයේ පාපයන් පිළිබඳව අවදි කිරීම පමණක් අවශ්‍ය නොවීය, එසේ නොව උන් වහන්සේ වසවස් ආචාරයන් වර්ගීය ගුණ ද්වයක් ආනන්දයෙන් උන් වහන්සේගේ සේවය පිළිබඳව අවබෝධයට ඔවුන් ගෙන එනු උන් වහන්සේ අදහස් කළ සේක. 1844 අප්‍රේල් 19 දින ප්‍රේෂණයක් වරු ප්‍රතිසංස්කරණයේ වැඩි වෙමින් පැවති ආලෝකය ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වූයේ ප්‍රේෂණයක් නාවයට පත් වූ හ.

එවිට විශ්වාසවන්ත මිලේරියන්ට “උරුම අඳුම” දෙනු ලැබ, පරිපක්ව ප්‍රොටස්තන්තු ක්‍රිස්තියානීන් බවට පත්වීම සඳහා කාර්යය අවසන් කරන පිණිස අතිශුද්ධස්ථානයට මඟ පෙන්වනු ලැබීය. 1863 දී, උරුම අඳුම ලබා දී තිබූ අය, අකීකරුකම නිසා, ප්‍රොටස්තන්තුවාදයේ උරුම අඳුම පසෙකලා, ලාඕදිකියාගේ උරුම අඳුම ගත්හ. 2001 සැප්තැම්බර් 11 ත් වසර විසි දෙකකට පසු, 2023 දී ආරම්භ වූ එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසේ මුද්‍රා කිරීමේ අවසාන කාලය තුළ, යුදා ගෝත්‍රයේ සිංහයා, දානියෙල් 11 වන පරිච්ඡේදයේ 40 වන වචනයේ ගුප්ත ඉතිහාසය පූර්ණ කරන සත්‍යයන් මුද්‍රා විවෘත කරමින් සිටියි; එම ඉතිහාසය 1989 දී සෝවියට් සංගමය බිඳවැටීමෙන් ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතිය දක්වා වූ ඉතිහාසයයි. මෙය කිරීමේදී, ඔහු විමතවූ යුදෙව්වාදයේ ඉතිහාසය, විමතවූ ප්‍රොටස්තන්තුවාදයේ සංකේතයක් ලෙස, මුද්‍රාවෙන් විවෘත කර ඇත.

දෙවියන් වහන්සේගේ ප්‍රචණ්ඩ ජනතාවගේ රේඛා දෙකම—යථාර්ථ යුදාගේ වුවද, ආත්මික යුදාගේ වුවද (දෙකම මහිමාන්විත දේශයන්ය)—යෙරුසලම ජයගැනීමේදී අවසන් වෙයි; පළමුවැන්න ක්‍රි.පූ. 63 දී, සහ පසුවැන්න 135 දී පැමිණෙන ඉරිදා නීතියේදීය. එම රේඛා දෙකම වැරදි මඟ ගත් ආගමික විශ්වාසයන් විසින් ප්‍රේරණය කරන ලද යුද්ධයක් නියෝජනය කරයි. එම රේඛා දෙකම ග්‍රීසියේ ආගමික දර්ශනවලට එරෙහි යුද්ධයක් නියෝජනය කරයි; එමෙන්ම එම දෙකම අවසානයේ ප්‍රචණ්ඩයන් රෝමයට යටත්ව සිටීමෙන් නිමාවට පත් වෙයි. ලෝක යුද්ධ තුන සහ එම සටන් තුන අතර වෙනසක් හඳුනාගැනීමේ අරමුණින්, මම හතළිස්වන පදයේ සටන් තුන 1989 දී සෝවියට් සංගමයේ බිඳවැටීම, යුක්රේන යුද්ධය, සහ ඉරිදා නීතියේදී පානියම් ලෙස නියෝජනය වන බව හඳුනාගනිමි.

“දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය නු දුරු වශයෙන් පැමිණෙන අනතුරු පිළිබඳව ඇඟවීම් මගින් ඇත; මෙය නොසලකා හරිනු ලැබූ වහොත්, රෙපරමාදු ලෝකය රෝමයේ අරමුණු සැබවින් ම කුමක් දැයි උගනු ඇත්තේ උගුලෙන් ගැළවී මට ප්‍රමාද පමණි. ඇති ශබ්දය බිඳවැටීමට ධනය වෙමින් සිටී. ඇගේ ධර්මයේ ශබ්දය වසවස් ආචාරයක ශාලා තුළින්, සභා තුළින්, මනුෂ්‍යයන්ගේ හදවත් තුළින් බලපෑමක් යාන් මක කරමින් සිටී. ඇය සිය පෙර පීඩන නැවත සිදු කරනු ලබන ඇතුළතරහස් ගුප්තයක් ආනන්දයෙන් සහ දැවැන්ත ව්‍යුහ ගොඩනගමින් සිටී. සැඟවුණු ලෙසත් කිසිවෙකුගේ සැකයට ලක් නොවීත්, ඇය පහර දීමට පැමිණි විට තම අරමුණු ඉටු කරගැනීම සඳහා තම බලවේගයක් නිමන් කරමින්

සි ටී . ඇය කැමති වත් නේ වාසි දායක ස්ථානයක් පමණක් වන අතර, එය දැනටමත් ඇයට ලබා දෙනු ලැබේ . රෝමී ය අංගයේ අරමුණු මක් ද යත් න අපි ඉක් මනි න දක් මු , එය අත් දක් මු ද. දෙවි යත් වහන් සේ ගේ වචනය වී ශ් වාස කර එයට කී කවු රු න් වු වත් , එමගි න් නි න් දා සහ පී ඩනයට භාජනය වත් නෝය." The Great Controversy, 581.

දසවන පදයෙන්—එහි 1989 දී සෝවියට් සංගමයේ බිඳවැටීම හඳුනා දක්වනු ලබයි—පහළොස්වන පදයේ පාතියම් යුද්ධය දක්වා, පජ්ජතුමාගේ පදවිය, "ඇය පහර දීමට කාලය පැමිණෙන විට, තමන්ගේම අරමුණු තවදුරටත් ඉටු කර ගැනීම සඳහා, ඇයගේ බලවේග ශක්තිමත් කරමින්" සිට ඇත. මෙම පදවලින් හඳුනා දක්වනු ලබන්නේ පජ්ජතුමාගේ පදවිය විසින් සූදානම් කර ඇති "උගුල" වන, "ගැලවී යාම" අසම්භව වන අනාගතවාදී තත්ත්වයන්ය. පාතියම් යුද්ධයෙන් නිරූපිත අවසාන ගැටුම තුළ, මාගයාගේ රූපය එක්සත් ජනපදය තුළ පිහිටුවනු ලබන්නේය. එම රූපය පිහිටුවීම අන්තිම දිනවල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව සඳහා වන අවසාන පරීක්ෂාව වේ.

"පරීක්ෂාකාලය අවසන් වීමට පෙර මාගයාගේ රූපය ස්ථාපිත කරනු ලබන බව ස්වාමින්වහන්සේ මට පැහැදිලිව පෙන්වා දී ඇත; මක්නිසාද එය දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව සඳහා ඇති මහා පරීක්ෂාව වන්නේය, එයින් ඔවුන්ගේ සදාකාලික ඉරණම තීරණය කරනු ලබන්නේය. ... එළිදරව් 13 වන පරිච්ඡේදයේ මෙම විෂය පැහැදිලිව ඉදිරිපත් කර ඇත; [එළිදරව් 13:11-17, උපුටා දක්වා ඇත].

"මෙය දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව මුද්‍රා තැබීමට පෙර ඔවුන්ට තිබිය යුතු පරීක්ෂණයයි. උන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව පැවැත්වීමෙන්ද, ව්‍යාජ සබ්‍යක් පිළිගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන්ද දෙවියන්වහන්සේට තම විශ්වාසවන්තභාවය ඔප්පු කළ සියල්ලෝ, ස්වාමිවූ දෙවි යෙහෝවාගේ ධජය යටතේ පෙළගැසෙන්නෝය, ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේගේ මුද්‍රාව ලබන්නෝය. ස්වර්ගීය මූලාරම්භයක් ඇති සත්‍යය අත්හැර දමා ඉරිදා සබ්‍ය පිළිගන්නෝ, මාගයාගේ ලකුණ ලබන්නෝය." Manuscript Releases, volume 15, 15.

මාගයාගේ රූපය ගොඩනැගීම නිරූපණය කරනු ලබන්නේ රෝමයේ සන්ධියට ඇතුළත් වූ කාලයෙනි. එක්සත් ජනපදයේ ප්‍රොටෙස්තන්ත අග 1844 දී රෝමයේ දියණියන් බවට පත් වූ අතර, ඔවුන්ගේ ඉතිහාසයේ ආරම්භය, ඔවුන් නැවත වරක් තම මව අනුකරණය කිරීමට තීරණය කරන විට, ඔවුන්ගේ ඉතිහාසයේ අවසානයේ නැවතත් පුනරාවර්තනය වේ.

"අංශ දෙකක් ඇති මාගයාට මකරාගේ මු බයක් ති බෙන බවත් , ඔහු ගේ බලය ඔහු ගේ හි සෙහි ති බෙන බවත් , එම නි යෝගය ඔහු ගේ මු බයෙන් පි ටවනු මම දු වු වෙමි . එවි ට වේ ග්‍ය ාකම් වල මව මම දු වු වෙමි ; එම මව දු වරු න් නොව, ඔවු න් ගෙන් වෙන් වූ ද පැහැදි ලි ව වෙනස් වූ ද කෙනෙකි යැයි මම දු වු වෙමි . ඇ යු ගය ලැබී ති බු ණේ ය, එය ගතව ගොස් ති බේ ; ඇගේ දු වරු න් වූ ප්‍ර ාටස් ර්ළඟට වේ දි කාවට පැමි ණ, මව ශු ද් ධවත් තයන් ට පී ඩා කළ වි ට ඇයට ති බු ණු . සි තම ක්‍රි යාත් මක කළෝය. මව බලයෙන් අඩු වෙමි න් සි ටි කල දු වරු න් බලවත් වෙමි න් සි ටි බවත් , ඉක් මනි න් ම මව වි සි න් එක් කලෙක ක්‍රි යාත් මක කර

ඔවුන් ක්‍රියාත්මක කරනු ඇති බවත් මම දුටුවෙමි .”

“මා නාමික සභාවද නාමික ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන්ද, යුදස් මෙන්, සත්‍යයට විරුද්ධව පැමිණීම සඳහා කතෝලිකයන්ගේ බලපෑම ලබාගැනීමට අපව ඔවුන්ට පාවා දෙන බව දුටුවෙමි. එවිට ශුද්ධවත්තයෝ අඳුරු ලෙස පෙනෙන, කතෝලිකයන්ට අල්ප වශයෙන් පමණක් දන්නා ජනතාවක් වනු ඇත; නමුත් අපගේ ඇදහිල්ල සහ චාරිත්‍ර පිළිබඳ දන්නා සභාවන්ද නාමික ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන්ද (සබත් දින සම්බන්ධයෙන් අපව ඔවුන් වෙර කළ බැවින්, එය ඔවුන්ට ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි වූ නිසා) ශුද්ධවත්තයන් පාවා දී, ජනතාවගේ ආයතන නොසලකා හරින අය ලෙස ඔවුන් කතෝලිකයන්ට දන්වා සිටිනු ඇත; එනම්, ඔවුන් සබත් දින පවත්වන අතර ඉරිදා නොසලකා හරින බවය.”

“එවිට කතෝලිකයන් ප්‍රොටෙස්තන්තයන්ට ඉදිරියට යන ලෙස අණ කරනු ඇත; සතියේ හත්වැනි දවස වෙනුවට පළමුවැනි දවස නොපවත්වන්නන් සියල්ලන් මරා දැමිය යුතුයැයි නියෝගයක්ද නිකුත් කරනු ඇත. තවද, සංඛ්‍යාවෙන් විශාල කතෝලිකයන් ප්‍රොටෙස්තන්තයන්ගේ පක්ෂයේ සිටිනු ඇත. කතෝලිකයන් තම බලය මාගයාගේ රූපයට දෙනු ඇත. එසේම, තමන්ට පෙර තම මව ක්‍රියා කළ ආකාරයෙන්ම ශුද්ධවත්තයන් විනාශ කිරීමට ප්‍රොටෙස්තන්තයෝ ක්‍රියා කරනු ඇත. නමුත් ඔවුන්ගේ නියෝගය ප්‍රතිඵල ගෙනෙන්නට හෝ ඵල දරන්නට පෙර, ශුද්ධවත්තයෝ දෙවියන්වහන්සේගේ හඬින් ගළවාගනු ලබන්නෝය.” Spalding and Magan, 1, 2.

එම ඡේදය තුළ “තමට පමණක්” යන අර්ථය දරන “නාමමාත්‍ර” කණ්ඩායම් දෙකක් ඇත; ඔවුහු දෙවියන්වහන්සේගේ විශ්වාසවත්තයන් කතෝලිකයන්ට භාර දෙති. ඵලත් වයිට්ගේ නාමමාත්‍ර සභා හා නාමමාත්‍ර ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන් පිළිබඳ අවබෝධය, අවසාන දිනවල ඔවුන් සැබවින්ම නිරූපණය කරන දෙය සමඟ වෙනස්ය; මක්නිසාද “නාමමාත්‍ර ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්” යන්න පිළිබඳ ඇයගේ අවබෝධය අනුව, එය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ආපසු පැමිණීම විශ්වාස කරන බව ප්‍රකාශ කළ ක්‍රිස්තියානියෙකු නිරූපණය කරනු ඇත. එහෙත් අනාගතවක්තෘවරුන් කථා කරන්නේ තමන් ජීවත්වූ දිනවලට වඩා අවසාන දින පිළිබඳවය; එබැවින් අවසාන දිනවල “නාමමාත්‍ර ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්” යනු ලාඕදිකියානු සත්වන දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාව නිරූපණය කරන අතර, නාමමාත්‍ර සභා යනු 1844 දී රෝමයේ දියණියන් බවට පත් වූවන්ගේ පරම්පරාගත සන්නතියයි.

සත්‍ය දෙවියන්වහන්සේගේ නියෝජිතයන් වන “අප්‍රසිද්ධ ජනතාව” හත්වන දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන් විසින් ද්වේෂ කරනු ලබනු ඇත; මන්ද ඔවුන්ට භූමිය විවේක ගන්නා සබත් දින සංකේතවත් කරන සබත් සත්‍යය ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි බැවිනි. හත්වන දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාව තමට හත්වන දිනය නමස්කාර දවස ලෙස තහවුරු කරන බව ප්‍රකාශ කරයි; එහෙත් අවසාන දවස්වල ඔවුන්ට ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි සබත නම් ලෙවී කථාව විසි හයේ සඳහන් “හත් වරක්” ය; එය ඔවුන් 1863 දී ප්‍රතික්ෂේප කළ පළමු මූලික සත්‍යය විය.

අප දැන් සලකා බලන මෙම කොටස, ඉක් මනි න් පැමිණෙන ඉරි දා නී නි යෙන් ආරම්භ වන ඉති භාසයට සම්බන්ධ වූ අනාවැකි මය ගනි වි ධාන හඳුනා දෙයි ; එහෙත් , ඉරි දා නී නි යට පසු ව අනු ගමනය කරන අවසාන පරීක්ෂණකාලීන ඉති භාසය පළමු වෙන්

සම පූර්ණ කරනු ලබන්නේ එක් සත් ජනපදයකු ලය. ඉරි දා නීති යේ දී එක් මුළු ලෝකයම මාගයාගේ රූපයක් පිහිටුවීමට බලකරනු ඇත; නමුත් ඔවුන් කාර්යය ඉටු කිරීමට පෙර, එක් සත් ජනපදයකු ලම මාගයාගේ රූපයක් පිහිටුවීම නීති බෙහු ඇත.

“ආගමික නිදහසෙහි දේශය වන ඇමරිකාව, අන්තරාත්මය බලහත්කාරයෙන් වශීකරමින් සහ මනුෂ්‍යයන්ට ව්‍යාජ සබ්‍යයට ගෞරව දැක්වීමට බලකරමින් පැපසිය සමඟ එක්වන කල, ලෝක ගෝලයේ සෑම රටකම ජනතාව ඇයගේ ආදර්ශය අනුගමනය කිරීමට නායකත්වය ලබනු ඇත.” Testimonies, volume 6, 18.

“විදේශ ජාතීන් එක්සත් ජනපදයේ ආදර්ශය අනුගමනය කරනු ඇත. ඇය පෙරටුව වුවද, එසේම එම අර්බුදය ලෝකයේ සියලු කොටස්වල සිටින අපගේ ජනතාව මත පැමිණෙනු ඇත.” Testimonies, volume 6, 395.

දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව සඳහා වූ මහත් පරීක්ෂාව ඉරිදා නීතියට පෙර සිදුවේ; මක්නිසාද ඉරිදා නීතිය පැමිණෙන විට සෙවන්ත්-ඩේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන් සඳහා කරුණාවේ කාලය අවසන් වෙයි. මෙම පරීක්ෂාව මාගයාගේ රූපය පිහිටුවීම ලෙස නිරූපණය කරනු ලබන අතර, මාගයාගේ රූපය යනු සභාව හා රාජ්‍යය ඒකාබද්ධ වීමය, එහිදී එම සම්බන්ධතාවය පාලනය කරන්නේ සභාවයි. 1844 දී ප්‍රොටෙස්තන්තවරුන් රෝමයේ දියණියක බවට පත්වූවාක් මෙන්, දියණියක් යනු ඇගේ මවගේ රූපය වන බැවින්, ප්‍රොටෙස්තන්තවරුන් ද අවසාන දවස්වල සමාන්තර කාර්යයක් ඉටු කරනු ඇත; මක්නිසාද යේසුස්වහන්සේ සෑමවිටම යම් දෙයක අවසානය, එහි ආරම්භය මගින් නිදර්ශනය කරන බැවිනි.

දානියෙල්ගේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ විසිතුන්වන වගන්තියේ “ගිවිසුම” මගින් නිරූපිත ඉතිහාසය, මහිමාන්විත දේශයේ බාහිර වශයෙන් ආගමික විශ්වාසය ප්‍රකාශ කළද භූමිට වූ ජනතාව රෝමය සමඟ එක්සත් වීමක් පිහිටුවීමට අත දිගු කළ ඉතිහාසයක් නිරූපණය කරයි. ක්‍රි.පූ. 161 සිට ක්‍රි.පූ. 158 දක්වා කාලය, ඉරිදා නීතියෙන් අවසන් වන මාගයාගේ රූපය පිහිටුවීම නිරූපණය කරයි.

අපි මෙම අධ්‍යයනය ඊළඟ ලිපියෙන් ද ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු.

“එහෙත් ‘මාගයාට ප්‍රතිරූපය’ යනු කුමක්ද? එය කෙසේ ගොඩනැඟිය යුතුද? ප්‍රතිරූපය කොමුවත් දෙකක් ඇති මාගයා විසින් සාදනු ලබයි, එය මාගයාට ප්‍රතිරූපයකි. එය මාගයාගේ ප්‍රතිරූපයක් ලෙසද හැඳින්වේ. එවිට, එම ප්‍රතිරූපය කෙබඳුද සහ එය කෙසේ ගොඩනැඟිය යුතුද යන්න දැනගැනීම සඳහා, අප මාගයාගේම—එනම් පාප්බුර්වාදයේ—ලක්ෂණ අධ්‍යයනය කළ යුතුය.”

“මුල් සභාව සුභාරංචි යේ සරලත්වයෙන් බැහැරවී අජාති කආචාර හා චාරිත්‍ර පිළිගැනීමෙන් දූෂිත වූ විට, ඇය දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මයද බලයද අත්කළාය; සහ ජනතාවගේ විවේකඛුද්ධිය පාලනය කිරීම සඳහා, ඇය ලෝකී කබලයේ සහාය සෙවූවාය. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ පාප්වාදයයි—රාජ්‍යයේ බලය පාලනය කළ, සහ එය නමත්ගේ ම අරමුණු ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා, විශේෂයෙන් ‘විරුද්ධ’ දඩුවම් කිරීම සඳහා, භාවිත කළ සභාවක් ය. එක් සත් ජනපදය මාගයාගේ රූපය ගොඩනැඟීමට නම්, ආගමික කබලය සිටිල්ලා ඇණ වූ එතරම් පාලනය කළ යුතුය, එවිට රාජ්‍යයේ අධිකාරී යද සභාව විසින් නමත්ගේ ම අරමුණු ඉටු කරගැනීම.

යොදවනු ලබන්නේ ය." The Great Controversy, 443.